

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqva monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich Ingolstadii, 1602

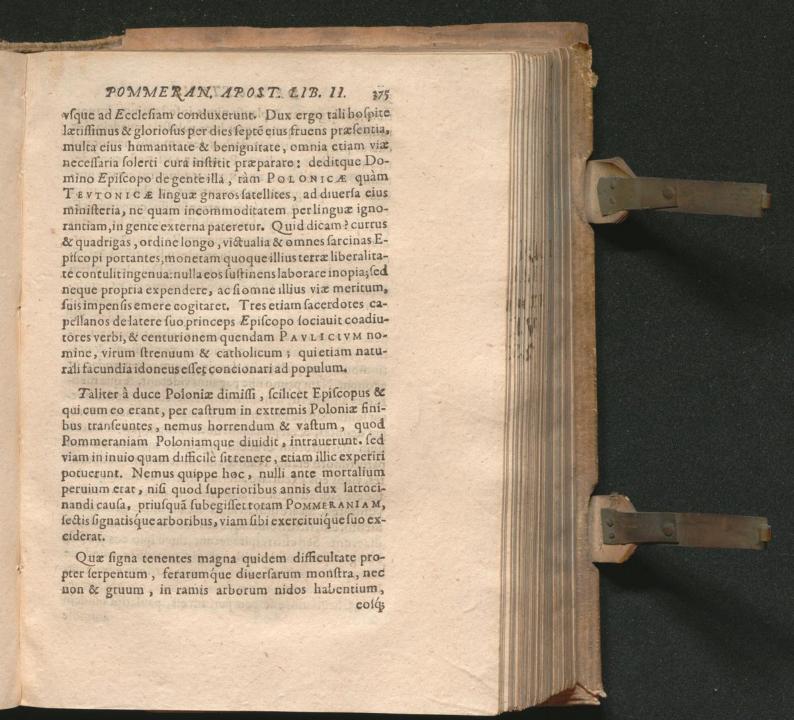
VI. Qvomodo Profectvs sit ad Pommeranos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-64160

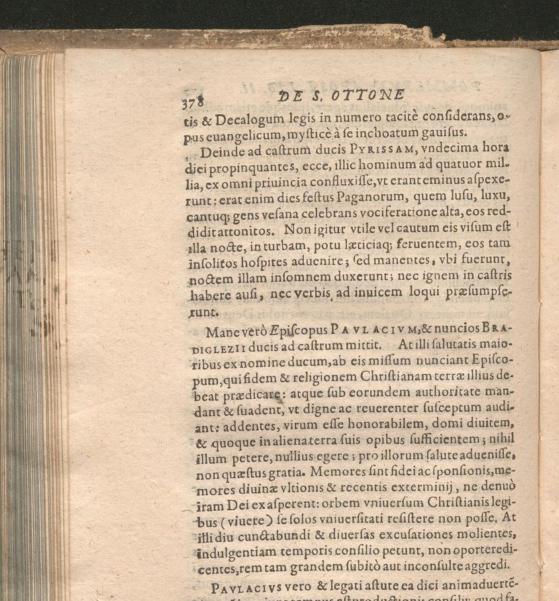
& populo suo, tamquam hocopere viam sanctificaret, duas Ecclesias vnam in LVCHENBERGE, & alteram in Vo-HENDRER E consecravit. Hinc transito nemore Bohe. MICO venitad CLADRIM Coenobium, CLVNIACENs 15 ordinis; vbi honorifice susceptus, dedicauit Ecclesiam in honore sancti NICOLAI. Ibi etiam quasdam forores velauit, quarum vnam nomine RICH A M amarissime flentem, blande consolatus est, dicens, Nolifiere filia, quia secura esto, quia in die iudicij ego animam tuam, sponso tuo domino nostro lesu Christo consignabo. Inhuius promissionis argumentum, post multa annorum curricula, in anniuerfario depositionis. Beati O T-TONIS die, defunctaeft. A CLADARIM digrediens, peruenit BRAGAM, indeper SAGISCHAM in ALBE fluminis ripa sitam Ecclesiam, ad castrum ducis Boemiei, quod MILECIA M dicunt, vbi à duceiplo susceptus & donis lionoratus est. Inde per aliud eius castrum By R-D'A nomine, vique ad VENETIAM vibis ducis Polonix: Atque inde per tres Episcopatus Polonix, BREZ-BABENSEM videlicer, & CALISSENSEM atque Poz-NENANENSEM, víque ad Archiepiscopatum GNEZ-MENSEM, cum gaudio & pace conductifunt. Omnibus illie Ecclesijs, vna salurationis forma, Episcopum suscipientibus; festiue seilicet processionis honore gaudentes, quod perloca fingula, vno codemque exultationis cantu, eius propofito alludentes, CIVES APOSTOLORYM DT DOMESTICI DEI ABVENERYNT HODIE. Et cætera quæ in ilio Responsorio sunt, deuote cecine-

Præterea dux ipse & omnes optimates Poloniæ, quasi ducentis passibus, ab vrbe GN EZN A, nudis pedibus prosedentes, cum magna susceptum reuerentia principalem

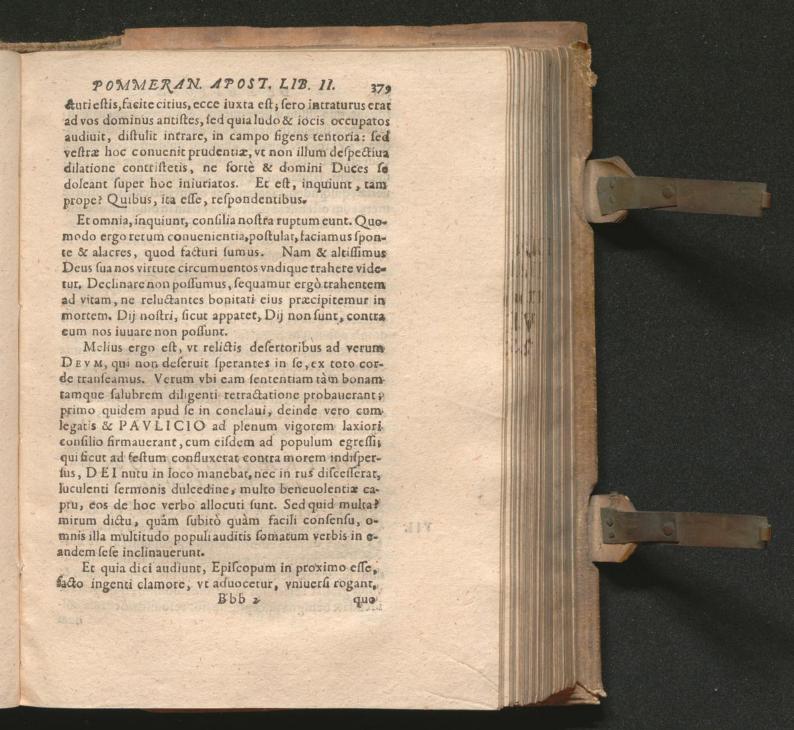

tium, eosq; garritu & plausu nimis infestantium, importunitatem, simulque propter loca palustria, quadrigas & currus præpedientia vix diebus sex emenso nemoread ripam fluminis quæ limes Pommeraniæest, consederunt. Dux verò Pommera no Rv Maduentus corum przscius, cum quingentis viris occurrens, ex alia parte aquæ castra metatus est, mox q; amne transmisso, cum paucis Episcopum salurat, atq; salutaturabillo, & quia Christianus erat, occulte autem, propter metum PAGANORYM, corde magis quam ore locutus, in amplexu Pontificis diu pedens, alta deuocatione super viæ causa Dei clementiam collaudat, Episcopo & duce cum interprete PAVLITIOSeorlum in colloquio demorantibus, cæteri qui venerant cum duce Barbari, quia Clericos aliquatum trepidare videbant, ficto eos terrore amplius vexabant, ita, vt articulum passionis imminere metuentes, confessione & orationibus atque psalmodia domino suum commendarent agonem. Nam primo illic paganos viderunt, & qua mente dux aduenerit, nondum omnes sciebant: Sed & horror solitudinis, & loca insolita, & nuper euasi nemoris nigra denfitas, & crepulculum noctis propinquæ, & hominum Barbarorum crudelis aspectus, materia eis non parui timoris erant. Nam & cultros acutissimos educentes, viuos eos excoriare aut transfigere, ac humi eos detodere vsq; adverticem, coronasq; corum eisdem cultris punctare ac secare minati sunt. Et alia multa genera tormentorum, rictufremituque eos terrentes eis imminere dixerunt. Sed cito respirauerunt, duce ipso eos placide benignæque confolationis culogio releuante, quodque inani pauore pulsati fuerint, vtrinque proioco esse cœpit, Nam vbi eis ducem ipsum alios q; milites, qui eos terruerant, Christianos esse compertum est, paulatim quidem

tes, no inquiunt tempus est productionis consilij; quod fa-

rogant, quo illum videre queant, & audire, antequam foluto cœtu singuli in loca sua discedant. Redeuntibus itaque Paveicio & legatis, abierunt quidam de castellanis cum eis ad Episcopum qui obnixa veneratione ad se illum inuitarent, salutatum ex parte Nobilium, plebisque vniuerlæ, quiq; fidem facerent fine omni periculo vel iniuriæ metu eum ostendere posse; quin etiam in omnibus obaudituros se exanimo. Episcopus vero tam quieto successu rebus le promouentibus, gratias agens Deo, ad castrum se leuabat, sed ecce cum quadrigas, archicula, & saginarios corum victualia portantes, iumenta quoque & qui cum eis veniebant eminus videre cœperunt, quasi apparatum belli suspicantes, modicum turbati sunt. reautem sicut eratrecte agnita, pauore abiecto, in modum torrentis omnis populus in occursum eorum effunditur, ambiens & circumdans, ammirans & contemplans, & cos & omnia corum vsq; ad hospitij locum eos conducendo. Fuit autem ante introitum castri area spaciosa, quam occupantes fixerunt tentoria, in codem loco ipsis barbaris mansuete ac familiariter eos adiuuantibus &in omnibus se eis oportunos exhibentibus.

DE PRÆDICATIONE esus in Pyrissa Civitates

VII.

NTEREA vero Episcopus Pontificalibus indutus monente Pavlicio & primatibus de loco editiori populum cupientem ore alloquitur interpretis; ita dicens: Benedictio do-

mini super vos, benedicti vos à domino: benedicimus & vobis gratias referimus in nomine domini; quia grata & iucuda& benigna susceptione nos resousstis. Et causa qui-